

КАХ-КАХА

—Сизни оғохлантис-риб кўй, тунги коро-вул лавозимида ишлаш бекаму кўст халоллик-ни талаб қилади. Хотирингиз жам бўлаверсин, мен йи-гирма йил мобайнида одамлар сузадиган ҳовузда қоровуллик қилиб, бирон марта чўмилган эмасман.

Фирма бошлиғи ходи-мининг уйига тушлик қил-гани келипти. Эшикни аёл киши очипти. —Бу киши хотинингиз-ми?—деб сўрапти шивир-лаб бошлик. —Бунда хунук аёлни хизматкорликка оларим-дим ҳеч маҳал?—деб қовоғини уйиб жавоб бе-рипти ходим.

Никоҳдан бир неча ой ўтгач, хотин эрига депти: —Азизим, сенга янги-лик топиб қўйдим. Яқин-да уч киши бўламиз. —Ростдими?—дебди хурсанд бўлиб эри. —Ҳа, анаги ҳафтада онам бизникига кўчиб ке-лади...

—Ё тавба, хоним! Бо-лангиз жуда ҳам ажой-иб экан. Албатта, ота-сига ўхшаса керак—а? —Ҳа, ха. Бола худди кўйиб қўйгандай ота-сининг ўзи. Фақат фами-лияси бошқа...

Йўлгўсар эскича тарз-да иш тутарди. У йўловчи-га тўппончани ўқитиб, эскидан машҳур иборани айтиди: —Жонми, пулми? —Яхшиши жонимни олақолинг, синьор.— дея ёлборди йўловчи.— Пул ўзимга жуда зарур эди.

Икки одам бир-бирга итими мактапти: —Менинг итим ўзи бо-риб газета олиб келади. —Биламан. Бунга менга кеча итим айтиб берув-ди.

Театр кассасида: —Бу жойлар саҳнага яқинлигида аминисиз? —Ҳа. —Хар қалай саҳнага бундан ҳам яқинроқ жой йўқми?

—Официант, энди амин бўлдим, вақт—пул дегани экан. —Нимани назарда тутасиз. —Хисоб-китобга бун-гунги числонга ҳам қўшиб юборибсиз.

—Ё ичсини ташлайсиз ё кўздан ажраб, кўр бўлиб қоласиз. Танланг ўзингиз,—деб таъкидлади врач беморга. —Биласизми, доктор, мен кекса одамман, на-заримда қўрадиган нар-санинг ҳаммасини кўриб бўлдим, шекилли.

Семиз одам туристлар-ни олиб юрадиган извош-чидан «бўшимсиз?» деб сўради. Извоши имо би-лан отига ишора қилиб, шивирлади: —Отим сизни кўриб қолмасдан тезроқ чиқа қолинг!

Кўп ташкилотлар-да,—дея маъруза қил-моқда янги директор,— одамларнинг ярми иш-лайди, ярми бекорхў-жа... Бундан буён биз-да бунинг акси бўлади.

Тонг палласида поли-циячи йўлакнинг чеккаси-да мудраб ўтирган ёши ўтиб қолган эркак билан аёлни учратди. —Бу ерда нима қилиб ўтирибсизлар? —Биласизми, калитни унутиб қолдиримиз. Энди болаларимизнинг қайтишини кутяпмиз.

Разведка хизматининг янги бошлиғи хонама— хона юриб, ходимлари билан танишяпти: —Сизлар кимсизлар?— деб сўради у бир хонага кириб.

—Бизнинг бўлимимиз, сэр шу даражада мах-фийки, кимлигимизни ва нима билан шуғуллани-шимизни ўзимиз ҳам бил-маймиз.

Профессор:—Ким би-ринчи бўлиб жавоб бер-са, бир балл юқори баҳо қўяман. Талаба: Мен жавоб бе-раман. Менга уч қўйинг.

Столим устида бокс бўйича ёшлар ўртасида жаҳон че-пиони, халқроқ тои-фадаги спорт устаси Азизбек Раҳмонов катнашган мусоба-калар жадвали туриб-ди. У деярли барча мусобақада 1-ўринни эгаллаган. Мана, улардан айримлари: 2000 йил 18-25 март. (Кўкон). Ёшлар ўрта-сида Ўзбекистон че-пионати; 2001 йил 5-10 июль. (Олма-ота). Ёшлар ўртасида ну-фузли халқроқ тур-нир; 2001 йил 11-22 октябрь. (Боку). Ёш-лар ўртасида жаҳон чемпионати; 2002 йил 14-20 декабрь. (Тошкент). Катталар ўртасида Ўзбекистон чемпионати... Булар-нинг ҳаммасида у голиблик шохсупаси-ни эгаллаган.

Унинг Бокудаги жа-хон чемпионатида эришган қойилмақом галабаси ҳали хануз бокс муҳлисларининг ёдидан қичмас керак. Ушундан Озар газетала-рида А.Раҳмонов ҳақида "Азиз—Ўзбек Тайсон" деб ёзишган, чунки у шундай баҳога муно-сиб жанглар ўтказган эди. У ўшанда деярли барча рақибини нокаут билан енганди. Ярим финалда Европа чемпи-они Аришда Давидни, финалда эса таниқли Украина боксчиси Олег Мовшанин енгиб, жаҳон чемпиони бўлди. Ушан-да 16 ёшли Азизбекка Президентининг сов-фаси "Нексин" авто-мобибли берилди. Бу —ҳазил иш эмас!

Болалар спорти «ЎЗБЕК ТАЙСОНИ»

Азизбек эндигона 18 ёшга кирди. Фаргона Дав-ла университетининг жис-мон тарбия факультети 2-курсида ўқимокда. Ундан нафақат Бешариқ ахлининг, ҳатто Ўзбекистоннинг ҳам умиди катта. Уни олдинда катталар ўртасидаги жаҳон чемпионатлари, олимпиада-ларининг юқори шохсупа-ри кутмокда. Умидли боксчи билан яқинда яна учрашдик. У эн-дигона Навоий шаҳридан— нуфузли халқроқ мусобақа-дан қайтиб қолган экан.

—Бу сафар иккинчи ўрин билан қийоғландик,—деди у қулмисираб.—Финалда зўр рақиб—икки марта Осиё чемпиони, икки марта Осиё

ўйинлари голиби, Сидней олимпиадаси бронза меда-ли соҳиби Сергей Михай-ловга рубару келиб қолдим. Уни, ҳатто, биринчи раунд-да ноқдаун ҳолатига ҳам ту-ширдим. Бироқ у охирида очколар бўйича ютиб ке-тди. Мен бундан афсуслан-майман. Аксинча хурсанд-ман. Ахир, мен шундай номдор, жаҳонга таниқли боксчилар билан тенгма-тенг бешлаша оламман-ку!

Раҳмоновга издош, ёшлар ўртасида Ўзбекистон че-пионлари, нуфузли халқ-роқ мусобақалар голиби бўлган боксчилар кўп. Хо-лиқ Мирзаев, Бобур Асқаров, Олим Али-кулов, Ботир Хабибулла-ев, Дониёр Усмоновлар шулар жумласидандир. Булар ҳам Азизбекка ўхшаб жаҳон чемпиони бўлиш ниятида белни маҳкам болашган. Биз-нинг ниятимиз Азизбекка ўхшаган чемпионлар со-нини янада кўпайтириш.

Шу ўринда мураббий Рустамжон Мажидов ҳақида бир оғиз сўз. Унинг ўзи ҳам яхшигина бокс тушган. Кейинчалик ҳаёти-ни ёш боксчиларни тар-биялашга бахшида этди: "Рапнок" ширкат ҳўжалиги қошида спорт мактаби очди. Кишлоқ болаларини спортга, айниқса, боксга ошно этди. А.Раҳмоновдек жаҳон чемпиони эти-тирдир. Туманда бокс фе-дерацияси ташкил қилди. Болалар спортини ривож-лантиришдаги меҳнатлари инобатга олиниб Р.Мажи-довга яқинда "Ўзбекистон Республикаси халқ таъли-ми аълочиси" унвони бе-рилди.

Ха, Бешариқда юртбо-шимиз орзу қилган спорт-чи ёшлар қўллаб етишиб чиқмоқда. Чунки, бу ерда болалар спортини ривож-лантиришга эътибор қу-ли, шарт-шароит етарли. Оллоҳ омадингизни бер-син, бешариқлик чемпи-он ва бўлгуси чемпионлар.

Р.МИРЗАКУЛОВ. Суратда: му мураббий Рустамжон Мажидовнинг ўғли Руслан чемпионга доимо ҳавас қилади. Турғунбоқ МАХЖОНОВ олган сурат.

Ахли дониш ҳикмат жавҳаридан шофир-конлик таниқли ёзувчи Аҳад Ҳасан мисқо-лаб йиққан бир ривоятга кўзим тушди. Уни мутолаа қилиш асосида ўзимни шу кўйга тушганимни англаб етдим.

Ривоят: Шундай қилиб, уни гуноҳи азимга чўтладилар. Қози устидан ҳукм чиқарди. Шаҳар ўртасидаги майдонда тошбўрон қилишди. Утган-кетган тош отди. Барига бар-дош қилди, "ғинг" демай чидади. Шу пайт тошбўрон майдонидан бир дўсти пайдо бўлди. У "Қатордан қуруқ қолмай" қабилида қўлидаги гулни унга отди. Йигит нағохон "воҳ" деб қўқсини чангаллади, узоқ ингради...

Кўнгиб билан қолмоқ истадим

Ҳукм ижроси бу ҳолини пайқаб турган экан, йигитни сўроққа тутди: —Мана, чалажон бўлсанг-да жазодан омон қолдинг. Бо-шинга шунча тош ёғилди. Қараб турдим, барига чида-динг, инграмадинг. Бир йигит келиб қўл отганида, нечун "воҳ" деб қўқсини ҳовуқладинг, ҳатто бўзлаб йиғладинг? Бунинг сабаби нима?

Йигит жавоб берди: —Ўтқинчилар менинг айбисизлигимни билиб-билмай тош отишди. Бунга чидаса бўлади. Гул отган йигит эса жона-жон дўстим эди. У менинг айбисиз айбдорлигимни билар-ди. Билиб туриб шундай қилди. У отган гул етти ёт бегоналар отган тошдан қаттиқ-нақ юрагимга тегди. Инграшим боиси шу...

Кўнгиб оғригига даво йўқдур, бу дараддан оғирроқ жазо йўқдур. Дўсти содиқ сенга тош отса магар, бундан-да оғирроқ қазо йўқдур. Мен ҳам сени дўсти содиқ дея иқболингга шошдим. Хар қанча дилимга, озор етказсанг-да, "дўст ачитиб гапирди", дея кўнгибга таскин бердим. Юракка яқин тутдим, шунча узоқлашдинг. Сен ҳақингда бир жумла бўлса-да, ёмон сўз ёзиш ҳатто изимизда бўлган қаламга-да оғир. Оламда фақатгина Оллоҳ ягона илоҳ эканлигини идрок этаман. Аммо сен унга яқинсан деб умидворлик илинжида сенга суяндим. Мурт эканлигини билмадим. Назаримда, ҳақиқий дўстда илоҳий қудрат бўлади. Шу боис баъзан "воҳ" демай дўст учун жондан-да кечилди. Сен-чи? Дўст учун рост сўз, бир оғиз самимий калом айтишга қодир эмаслигининг намоян эдинг.

Сендан жуда олисда, лек юзанинг оstonасида ҳақиқий қиёфани кўриб турибман. Чирт этиб ундинда дўстлик риш-таси. Жилдираб жилгадек оққан бу нарсаси, балки қон кўнгиб ойнасининг юзичи қоплаб олди. Нима қилмоқчисан?! Арт-ма, дил қўзғусини. Мен ташқарини қўрқини истамайман. Чунки у ерда сен каби мунофиқ дўстга кўзим тушмади. Мени тинч қўй, кўнгиб билан қолишни истадим.

Эй, дўст истаганим меҳр бўлса, — у тортиқ билмайди, меҳри қозониб лозим. Кўнгиб соғва қилинмади. У синоят-ли ҳаёт жангларида қатъ этилади. Бугун мен сендан муно-фиқ дўстдан кечдим. Оғир, ғинчирлаб, оғиритиб ёпилган кўнгиб дарчаси бўвасида сени қолдирдим. Кўнгиб билан тано-лиқни истиёр этдим. Истифорининг қабул этолмаيمان. Мени кечир, эй дўст, сендан кечиб ўзимни инкишоф этдим.

Моҳира ШАКАРОВА.

Газетхон илҳами

ҲАЁТ ҚОНУНИ Дунёга боқаман, дунё ўзгача, Мўъжизалардан инсон тили лол. Умрга боқаман, умр аслида, Вазмин табиату беқарор шамол.

Ҳаёт қонунидан тугилиш, ўлиш, Ундан ҳеч бир кимсаси четда туролмас. Табиат қонуни — курашиб яшаш, Уни ҳеч бир олим қайта қуролмас!

ДУГОНАГИНАМ Қалби тоза меҳрибонгинам, Булоқдан-да, бегуборгинам. Соддагинам, нозанингинам, Жондан азиз — дугонанинам.

Юзлари ой, покиса гулим, Жўр овозли шўх булбулим, Кўз ташласам ярайди дилим, Жондан азиз дугонанинам

Йўлларимда ўзинг йўлдошим, Бошгинамда балққан қўёшим, Ўғалликка талпинган қўшим, Жондан азиз дугонанинам.

Йигитларни этдинг махлиб, Кўзларингда ёнади зиё. Юзларингда мужассам ҳаё, Жондан азиз дугонанинам.

УМР Умрдир ўлчоғлик, бебаҳо неъмат. Умрдир олтину, гавхардан қиммат. Бу азиз неъматни қадрга етмак, Хар биримиз учун шарафли албат.

Сўрайи РЎЗИМАТ қизи, Тошкент туманидаги Ғ. Абдуллаев номи 22-ўрта мактаб ўқитувчиси.

Йўлашга, фикрлашга, ҳулосалар чиқаришга ун-лайди. Хуллас, ахшини кўриб шуқур қиласиз, ёмонни кўриб фикр қиласиз. Бу ўз навбатида Саидхоннинг маҳоратидан нишонча.

Биз Саида Сайхуннинг "Келгинди келин-нинг сир" китобига кирган қўйидаги ҳикоя-сини эътиборингизга ҳавола этишимиздан мақсад бировнинг кўнгиб ойнасини бемав-риқ синдириб қўйиш айниқса, аёл кишига руҳан қаттиқ таъсир этишини аёлларга хос синчковлик билан тасвирлаш ижодкорнинг фикр-мушоҳадаси ниҳоятда кенглигидан да-рак беришини таъкидлаб ўтишдир. Шунинг-дек, китобга кирган бошқа ҳикоялар ҳам сиз зукко китобхонларини бефарқ қолдирмайди, деган умиддамиз.

Ҳаримжон РИХСИЕВ.

ЎЗБЕКИСТОНДА ХИЗМАТ ҚЎРСАТГАН МАДАНИЯТ ХОДИМИ, РЕСПУБЛИКА ХАЛҚ ТАЪЛИМИ АЪЛОЧИСИ АЗИМ АЗИЗОВ 43 ЙИЛДАН БЕРИ РЕСПУБЛИКАМИЗДА ХАЛҚ БАДИИЙ ҲАВАСКОРЛИК ИЖОДИТИ ВА БОЛАЛАР ҚЎШК-РАКС САЪНАТИНИ РИВОЖЛАНИШИГА БАРАКАЛИ ХИССА ҚЎШИБ КЕЛАЁТГАН УСТОЗ САЪНАТКОРЛАРДАН БИРИДИР.

Унинг ташаббуси ва бевоси-та иштироки билан ўтган йил-ларда Тошкентда "Бай" халқ студиясида "Чанак" этногра-фик жанриси, Қувда "Анор", Самарқандда "Чўғи ирок", Жиз-захда "Дўстлик чамани", Наво-ийда "Гули" номлари билан ўндан ортиқ халқ ҳаваскорлик жамоалари ташкил топган. Шу кунлари пойтахтимиз-нинг Шайхонтоҳур тумани "Ибн Сино" маданият мар-казида Азим Азизов раҳбарлик

қилаётган маданият масканида ҳам турли хилдаги бадий ҳаваскорлик жамоалари мунта-зан равишда ишлаб турибди. Улардан бири 1990 йилдан бери ижодий фаолият қўра-тиб келаётган "Умид" халқ фольклор-ракс студиясидир. Ушбу ансамбль Ўзбекистон бадий ҳаваскорлик ижодиё-тини Англия, Франция, Хи-ндистон, Туркия, Германия каби қўллаб қўриқий давлат-ларда катта муваффақиятлар билан намойиш этиб олқиш-ларга сазовор бўлган. Қолаверса, ансамбль қоши-даги кичик болалар ракс даст-таси ҳам катта гуруҳ аъзола-ридан қилинмади. Ушбу жаж-ж рақоса-қизалоқлар хар бир концерт дастурини завқ-шавақ билан икром этишди. Кунги кеча Ўзбекистон Рес-

публикаси Маданият ишлари вазирлигидан ушбу ансамбл-га яна бир хушхабар келди. Унда Италиянинг Ферриери шаҳридаги Окей Глуб Ассо-сиацияси томонидан ўтказилаёт-ган "4-халқроқ болалар ракс фестивали"га "Умид" халқ сту-диясининг кичик рақосалар гуруҳи 16 нафар иштирокчиси билан тақдим этилган. Азим Азизов раҳбарлигида-ги ансамбль аъзолари ушбу халқроқ ансамблига атай "Биз Ўзбекистон болаларимиз" де-ган мавзуда янги концерт да-стури тайёрлади. Андижон, Фаргона, Самарқанд, Бухоро, Хоразмнинг қувноқ қўшиқ ва рақослар гулдасидан таш-кил топган ушбу концерт да-стурини Нарғиза Абдуллаева, Нарғиза Аҳмадинова, Дил-фуза Салибова, Зийда Фай-

зий, Сўғдиёна Тешабоева, Маъмуржон Исмолов, Жасу-рин Фозилов каби рақоса ва созанда болаларга хос завқ-шавақ билан икром этмоқ-далар. Улар жорий йилнинг 7-22 август кунлари Италия мамла-катида ижодий сафарда бўлиб, 120 дан ортиқ хорижий дав-латлар ўртасида мустақил она кўрмиз болаларининг бутун-га порлаб истиқболи, гузал ва нафис болалар санъатини кенг намойиш этишди. Бундан ташқари "Умид" халқ ансамбли жорий йил-нинг сентябрь ойида Хитой Халқ Республикасининг Пе-кин шаҳрида бўлиб ўтадиган "Халқроқ фольклор-ракс санъати фестивали"да ҳам иштирок этишди.

Феруза РИХСИЕВА.

Ҳурматли, азиз, муқаррама аёл, ҳозиржа-воб, мулоҳазали, мушоҳадали журналист, ис-тедодли ёзувчи Саида Сайхуннинг кўнгиб дафтаридан саҳифалари китоб ҳолида чоп этилганини эшитиб,қувониб кетдим уни то-пиб, ўқиб чиқдим. Аввало айтиш керакки, Саидхон ҳаёт деб номланган ўзига хос кураш майдонида то-бланган. Фикри теранлашиб, акли барқамол бўлган қалам соҳибаси. У ёзган ҳикоялар қаҳрамонлари ҳам турмушнинг аччиқ-чу-чугини тотган, гоҳо юксакларга парвоз қилиб, баъзан тубанлик қомига тушиб қолган ора-миндаги одамлардир. Асар қаҳрамонлари би-лан танишиб борганингиз сари уларнинг тақ-дири ҳеч кимни бефарқ қолдирмаслигига амин бўлиб борасиз. Қаҳрамонларнинг ўзига хос сўзлари, ҳатти-ҳаракати, ахлоди кишини

Дам олиш кунини. Халима уйда ёл-ғиз эди. Кунин билан уй юмушлари билан қуймаланди. Кечга томон эса қўли бўшаб қолди. Нима қилса экан? Кимникига борсайин? Яқинларини бир-бир кўз олдиға келтирди. Бир дугонасини кечагина кўрди, бири ҳамқонаси. Хуллас, "Модалар уйи"-да ишлайдиган ўртоғини эслаб қол-ди. Мисомига келган фикрдан ўзи ҳам хурсанда бўлиб кетди. Дарров сиз оқамди. —Модалар оламидан нима гап? —дархон мақсадга кўча қолди у. —Кела қол, шундай модалар борки, кийсанг... борми очилиб ке-тасан. Зула бор-ку, қўшим, кеча-гина "Эмират"дан келди. Зўр кий-имликлар олиб келибди. Улар шу зайлда узоқ гаплашиш-да, Сўнг "мода"чи дугонасиникига отлана бошлади. Шу пайт эшик кўнжидан жиринглаб қолди, оқса, узоқроқ таниш. Анжироқ, олдинги микозси, сўти хотин. Остонада бир-оз гаплашишди. Караса, сўхтаб қўйилди. Эшикдан кетиш кўнгили йўқ. Ноилоҳ уйга кириб деди. У оёқ кийимини еча туриб, қўлидаги алланима солинган тугуччани ерга қўйди. Уй бекасининг энасиси қотган-ни сезиб, унга узатди. "Хечқиси йўқ, тураверсин!" дея меъзон оёқ ос-тидан тугучни сал нари суриб қўйди. У ёқ-бўёқдан гаплашиб ўтиришди. Сўхтаб тез-тез ўзалиб қолди. У кўкул "бир қўриб ўтай дедим. Ки-зимиям қўриб. Сизам қўзим қато-ри-да..." дедимми-ей! "Ха, бирор-тадан қасал деб эшитган шекилли. "Истар-истамас" тинглади меъзон.

Дастурхонам ёзмади. Бетақаллўф "меҳмон" дарров кетса керак-да, деб ўйлади. Йўқ, дарди борға ўхшайди, турадиган қўримайди. "Қарзим ҳам йўқ, шекилли, анча бўлиб кетди бу хотиндан сўт олмай қўйганимизга? Хар доим вақтида пулини берган бўлсам... Тавба, ахир олқининг пу-лига хиёнат қилиб бўладими? Йўқ, худди бир илтимоси бор макташи-дан. Ўғлини, олқинини, кўпроқ "Ўзин-гиз қалайсиз?" дейди айланб-ўргил-либ. Усти-бошимиз олқинига. Халима-нинг бош қотди. Ха, майли тезроқ "дард"ини айта қолсин. Хадаями қоро-ғий тушиб қолди. "Модала"чи ўртоғи-никига етиб олиши керак. Бир оз ўти-риб меҳмон дабдурдудан "Ишларин-гиз-чи?" деб қолди. Меъзон чидай ол-мади.

Хола, нима биров сизга иши ча-тоқ дедимми? —суради зарда билан. —Айтдим-ку, ҳаммаси ахши... "Қар-зимиз" йўқми, мабодо сиздан. Ўйла-ганимиз шекилли... Ўзи нима гап? Сиз-дан ҳам сўрай. Айтаверинг, қўлим-дан келса жоним билан... Нима хиз-мат...? У гапни тугатолмади. Хали-ма аёлнинг афти-ангоридан ўзи ҳам қўчиб кетди. Иккисиям довдираб қолди.

Канақа қара? Йўғ-э, ҳеч қанақа илтимосим йўқ. Ўзим... —Сўти хо-рин илон чакандай ириб турди-ю, негадир яна бўшашиб тушди. Хали-мага тикилиб қолди. Харчанд меъзон

сўраб... Кўнглимга меҳмон келган экан... у бўзгига нимадир тики-либ, гапиролмай қолди. —Нима-нимат?... Канақа меҳмон? Шунасиям бўларканми? — деди ўртоғи. —Сўти хотин! Аёл киши-ям аёлнинг кўнглига меҳмон бўла-дими? Бунақасини энди эшитиш-шим... Э, қўй, меҳмон... халиги кўнглингини... бўвғини эшит... —Дед ўёқини эшитолмади. Сўти хотиннинг ортидан пастга чопди. Аксига олиб лифт банд эди. Зина-лардан пиеда қолиб туша бошла-ди. Ховлидаям ҳеч ким йўқ. Йўла-дан сал наридаги "Дамас" шитоб билан юриб кетди. Эшик олдида тугуччиси қолди кетди. Келиб очди. Қаймоқ экан идишда.

Кўнгиб меҳмони меъзондан бе-зиб кетди. Ўша кунин у дугонасини-кига ҳам бормади. "Супер-мода" қўйлакни, йўқ, супер-модани етак-лаб ишхонагама келолмади. Негадир тоби қорич қолди. Хар кунини сўти аёл-лар орасидан ўша хотинни изларди. Кутди. Сўти хотин эса бошқа кел-мади.

Кўнгиб билан меҳмони

Халима уйда ёл-ғиз эди. Кунин билан уй юмушлари билан қуймаланди. Кечга томон эса қўли бўшаб қолди. Нима қилса экан? Кимникига борсайин? Яқинларини бир-бир кўз олдиға келтирди. Бир дугонасини кечагина кўрди, бири ҳамқонаси. Хуллас, "Модалар уйи"-да ишлайдиган ўртоғини эслаб қол-ди. Мисомига келган фикрдан ўзи ҳам хурсанда бўлиб кетди. Дарров сиз оқамди. —Модалар оламидан нима гап? —дархон мақсадга кўча қолди у. —Кела қол, шундай модалар борки, кийсанг... борми очилиб ке-тасан. Зула бор-ку, қўшим, кеча-гина "Эмират"дан келди. Зўр кий-имликлар олиб келибди. Улар шу зайлда узоқ гаплашиш-да, Сўнг "мода"чи дугонасиникига отлана бошлади. Шу пайт эшик кўнжидан жиринглаб қолди, оқса, узоқроқ таниш. Анжироқ, олдинги микозси, сўти хотин. Остонада бир-оз гаплашишди. Караса, сўхтаб қўйилди. Эшикдан кетиш кўнгили йўқ. Ноилоҳ уйга кириб деди. У оёқ кийимини еча туриб, қўлидаги алланима солинган тугуччани ерга қўйди. Уй бекасининг энасиси қотган-ни сезиб, унга узатди. "Хечқиси йўқ, тураверсин!" дея меъзон оёқ ос-тидан тугучни сал нари суриб қўйди. У ёқ-бўёқдан гаплашиб ўтиришди. Сўхтаб тез-тез ўзалиб қолди. У кўкул "бир қўриб ўтай дедим. Ки-зимиям қўриб. Сизам қўзим қато-ри-да..." дедимми-ей! "Ха, бирор-тадан қасал деб эшитган шекилли. "Истар-истамас" тинглади меъзон.

Хола, нима биров сизга иши ча-тоқ дедимми? —суради зарда билан. —Айтдим-ку, ҳаммаси ахши... "Қар-зимиз" йўқми, мабодо сиздан. Ўйла-ганимиз шекилли... Ўзи нима гап? Сиз-дан ҳам сўрай. Айтаверинг, қўлим-дан келса жоним билан... Нима хиз-мат...? У гапни тугатолмади. Хали-ма аёлнинг афти-ангоридан ўзи ҳам қўчиб кетди. Иккисиям довдираб қолди.

Канақа қара? Йўғ-э, ҳеч қанақа илтимосим йўқ. Ўзим... —Сўти хо-рин илон чакандай ириб турди-ю, негадир яна бўшашиб тушди. Хали-мага тикилиб қолди. Харчанд меъзон

уни ундамасин, у бошқа ўтирмади. Эшик олдида тугуччисига қоқилиб, оёқ кийимини қия олмай бир оз қуй-маланиб қолди. Негадир яна ёзил-маган дастурхонага келиб ўтирди. "Топганингизга барака берсин!" деб ўзига фотиҳа тортиди-ю, эшикка йўналди. Дарвоза олдида худди би-ринчи қўр қўраётгандай Халиманинг юзига тикилиб турди. Негадир синиқ оҳангда секингина: —Сиздан кўнгиб сўраб келувдим... кўнглингизга бир меҳмон бўлай деб... —деб тўхтаб қолди. —Кўнглим... Вайрон бўп кетди! Шу пайт телефон жиринглаб қол-ди. Меъзон трубкага ёпишди. "Мо-да"чи ўртоғи экан.

Алло, ўзганимсан? Халиям уй-дамасан? Тугуччинини гаплашди... Хуллас, эртага эрталаб шу ердан "су-пер-мода"ни "этаклаб" ишхонамга кириб борадиган бўлдинг. Кейин-чи, сўзобан, шляпаннинг шундай зўрини объектими? Эй, нима бўлди, жимиб қолдинг, —асабийлашди ўртоғи. —Нима бало тилинг тангалингизга ёпи-шиб қолди? Алло? —Олдимга... танишим... сўти аёл, йўғ-э, меҳмон кеп қолди... —деди алланечук ўнғайсизланиб. —Канақа меҳмон? —деб у ёқдан бақирдириб ўртоғи. Халима ортига бу-рилиб қаради, қараса эшик олдида ҳеч ким йўқ. —Меҳмон-да... Халигадид кўнгиб

лаб ишхонагама келолмади. Негадир тоби қорич қолди. Хар кунини сўти аёл-лар орасидан ўша хотинни изларди. Кутди. Сўти хотин эса бошқа кел-мади.

Халима ун қўнлар ўтган унинг да-рағини эшитди. "Ха, Хадича опани айт-таёписанми? У киши ҳозир сўт бо-лайди. Катта фермер бўп кетган-ку? Шаксий фермаси бор..." деди сўти аёллар. Унинг кўз олдида олқини-га кийинган хотин гавдаланди. —Нахотики! Йўғ-э, —унинг гапи-дан сўти жувон ҳайрон бўлиб қол-ди. Кейин негадир қўзаринқираб, —нега билмай, ахир! Ен қўшимчан-ку? Яқинда қиз чиқарди. Ха, айтмоқчи шу мавзегга қуд бўлган. Қудга қўраман... —сўнг содда кишлоқ аёли гурурла-нади. Катта одам бўп кетдилар-ку? Халқингиз бўлмаганда. Айтгандай, бугун шаҳарга тушаслар керак. Хар қишанча кунин болалар уйига сўт оп-келадилар. Болалар уйини сўт-қатик билан таъминлайди, етим болаларни оқлик билан боқайди-да... Нима деб қўйи?

Муассис: Ўзбекистон «Адолат» СДП Сийсий Кенгаши ва «Адолат» газетаси ижодий жамоаси.

Тахрир ҳайъати: Р.З.АХМАДАЛИЕВ (Бош муҳаррир вазифасини бажарувчи) Т.О.ДАМИНОВ, А.Ғ.ҒУЛОММАҲМУДОВ, А.ЖҲҲАБОВ, Р.Р.ҲАЙДАРОВ, К.РИХСИЕВ (Бош муҳаррир ўринбосари), Б.ТОШЕВ, Р.М.АЗИМОВ, Т.И.ЭРҒАШЕВ, А.МАМАЖОНОВ, Ҳ.Ф.ЖҲҲАБОВ, М.Б.РАҲМОНОВ, Н.НУРМАТОВ